

"Gott hat uns die Musik gegeben, damit wir erstens, durch sie nach oben geleitet werden. Die Musik vereint alle Eigenschaften in sich, sie kann erheben, sie kann tändeln, sie kann uns aufheitern, ja sie vermag mit ihren sanften, wehmütigen Tönen das roheste Gemüt zu brechen. Aber ihre Hauptbestimmung ist, daß sie unsere Gedanken auf Höheres leitet, daß sie uns erhebt, sogar erschüttert." Friedrich Nietzsche (à quatorze ans)

"Über Musik", extrait de "Aus Meinem Leben" (1858)

Het verhaal van het Huis VAN DE WINKEL Een sonate in vier bewegingen

Moderato Cantabile - De opleidingsjaren

Albert Van de Winkel, stichter van het Huis Van de Winkel, werd geboren in januari 1936. Het was zijn manier om zijn eerste levensjaar goed in te zetten. Hij zou alle seizoenen van zijn bestaan van begin tot eind doorlopen en vastberaden doorgaan met zijn reis naar het licht, hij die slechtziend door het leven moest, met een visuele handicap waarvan hij soms vond dat het een gave Gods was. Door zijn handicap kon hij immers zowel de wereld rondom zich als zijn naaste beter begrijpen, beter met hem communiceren en de hem opgelegde taak tot een goed einde brengen.

Omdat hij aanleg had voor muziek ging Albert Van de Winkel studeren aan het Koninklijk Instituut voor Blinden in Sint-Lambrechts-Woluwe (Brussel). Hij leerde er het vak van pianostemmer en volgde er orgellessen. Enkele jaren na zijn studie, die hij in 1957 beëindigde, werd hij aangeworven als organist in de kapittelkerk van Sint-Gertrudis in Nijvel, waar hij gedurende drie jaar verbleef.

Albert Van de Winkel was een muzikant in hart en nieren, en dus nam hij geen genoegen met een basisopleiding. Hij was niet bang van nieuwe uitdagingen en vervolmaakte zijn talent

door les te volgen aan de Muziekacademie van Anderlecht, waar hij zich inschreef voor de cursus schuiftrambone. Op die manier kon hij moeiteloos overstappen van klassieke muziek - of "ernstige muziek" zoals men dat toen noemde - naar jazz. Hij speelde in een klein jazzensemble en zijn solo's lokten vaak een warm applaus uit. Bovendien leverden ze hem een regeringsmedaille op. Daarnaast legde hij zich succesvol toe op de gitaar.

Tijdens zijn reis naar het licht was Albert Van de Winkel doordrongen van een grote spiritualiteit. Het is met zijn tastzin en zijn gehoor dat hij zijn ziel zou verlichten via uiteenlopende muziekvormen. In deze context bekleedde het orgelspel een cruciale plaats. Het was immers in koorgezangen, en meer bepaald in gregoriaanse kerkgezangen, dat Albert Van de Winkel het

middel vond om zijn ziel in hogere spirituele sferen te brengen. Als orgelspeler kon hij zich verheffen naar het goddelijke en de volle innerlijke rijkdom van zijn hart en zijn geest tot uitdrukking brengen. Albert Van de Winkel hield ervan om zijn solo's op het orgel te begeleiden met koorgezang en breidde zijn repertoire voortdurend uit. Tijdens zijn verblijf in Nijvel begon hij op een bescheiden manier piano's te stemmen bij klanten. Hun adressen kreeg hij van het Instituut in Woluwe.

Andante - De moeizame zoektocht

1965 betekende een keerpunt in het leven en de loopbaan van Albert Van de Winkel. Een jaar voordien was er een plaats als organist vrijgekomen in Dilbeek, aan de rand van de Brusselse agglomeratie. Hij vestigde zich in de gemeente, trouwde, stichtte een gezin en begon met de geleidelijke opbouw van zijn onderneming. Uiteindelijk zou Albert Van de Winkel hiervan zijn levenswerk maken, maar er gingen lange jaren van strijd en omzwervingen aan vooraf.

Zijn basisopleiding van pianostemmer zat erop. Hij had in Dilbeek werk gevonden als organist, zodat hij zijn muzikale gaven ten volle kon ontwikkelen en

ook op spiritueel vlak kon openbloeien. Materieel ging het hem echter niet voor de wind en hij zag zich verplicht om, ondanks zijn toenemende visuele handicap, de kost te verdienen met het geven van pianolessen en het stemmen van piano's. Aanvankelijk was zijn klantenkring beperkt, maar na verloop van tijd nam het aantal klanten toe. Dat had hij onder meer te danken aan zijn levensfilosofie, die heel zijn professionele loopbaan kenmerkte.

Albert Van de Winkel was geen mysticus van de muziek. Hij had een ontembare wilskracht, was rechtschapen en edelmoedig, en hield van correct uitgevoerd werk, tot grote tevredenheid van zijn klanten, die in toenemende mate een beroep deden op zijn talent. In die tijd stelde hij blij vast - en we citeren - "dat het beroep van pianostemmer door vermaarde pianisten naar waarde wordt geschat". In werkelijkheid ging het allicht om een compliment dat hij zelf had gekregen, maar geheel in de lijn van zijn karakter gebruikte hij deze uitspraak om zijn collega's te complimenteren, van wie de meeste trouwens blind waren net zoals hij. Maar Albert Van de Winkel was geen gewone pianostemmer.

Hij was een hoogbegaafd muzikant, beschikte over uitmuntende technische kwaliteiten als pianostemmer en stond steeds klaar om naar mensen te luisteren en hen te begrijpen. Zijn klanten wisten dat maar al te goed en dus kwamen ze raad vragen wanneer ze een piano wilden kopen. Ze vroegen hem zelfs om mee te gaan wanneer ze daarvoor op bezoek gingen bij grote bedrijven die gespecialiseerd waren in de verkoop van piano's. Dit zette hem aan om zijn eigen bedrijfje te beginnen en voor eigen rekening piano's te kopen en te verkopen. En zo startte Albert Van de Winkel met de verkoop van tweedehands piano's. Dat confronteerde hem met het feit dat de zakenwereld voor hem als blinde niet echt toegankelijk was en vol haast onoverkomelijke hindernissen zat. Hij voelde dit aan als een sociale discriminatie en beschouwde het als een uitdaging om toch te slagen. Dankzij de hulp en het advies van zijn jonge echtgenote, die zelf over heel wat ondernemerszin en zakelijk talent beschikte, werd hij vakkundig bijgestaan en raakte hij vertrouwd met het commerciële beheer van de onderneming die hij net voordien had opgericht.

Albert Van de Winkel was niet in de wieg gelegd voor een tweederangsrol. Al snel wilde hij

meer dan tweedehands piano's verkopen. Hij beseftte dat hij alleen via de verkoop van nieuwe piano's de opdracht kon vervullen die hij zichzelf tot doel had gesteld. Albert Van de Winkels levenswerk zou een onderneming met een ziel worden.

Allegro maestoso - Perfectionering en meesterschap

Pas in 1968 ontdekte Albert Van de Winkel zijn echte roeping, toen hij toevallig kennismaakte met Edmond Bovesse, meester-pianostemmer en meester-pianobouwer in de pianofabriek van de ondertussen verdwenen Brusselse firma Hautrive, een van de grootste pianomerken van België. Edmond Bovesse, die zijn leven lang bij de firma Hautrive heeft gewerkt, wist het talent van de jonge Albert Van de Winkel naar waarde te schatten. Hij bood hem zijn steun en droeg alle vakkennis en ervaring die hij tijdens zijn leven had opgedaan aan hem over. Dankzij deze samenwerking kon Albert Van de Winkel zijn technische kennis vervolmaken en zette hij de stap naar het meesterschap. Deze kostbare technische bagage vormde een solide basis voor zijn onderneming.

Op weg naar meer bekendheid en omdat hij zijn commerciële kennis wilde vervolmaken, opende hij in 1972 een ruime winkel met toonzaal op de Ninoofsesteenweg in Dilbeek. Zijn naam en faam was snel gemaakt, zijn bedrijf breidde uit en Albert Van de Winkel kreeg een alsmaar grotere klantenkring. Ook de kring van leveranciers groeide voortdurend. Europese pianobouwers hadden een grenzeloos vertrouwen in hem, want ze beseften al vlug dat Albert Van de Winkel, beter dan wie in de streek ook, hun merk zou verdedigen. In die periode worden ook zijn twee zonen Frank en Stefaan geboren.

Wanneer hij enkele jaren later naar de Walravenslaan in Dilbeek verhuist - waar Piano's Van de Winkel tot op de dag van vandaag gevestigd is - kan Albert Van de Winkel er prat op gaan dat hij een van de weinige handelaars in zijn sector is die alle grote, op de internationale markt aanwezige pianomerken in zijn toonzaal heeft. Trots stelt hij vast dat zijn cliënteel niet langer uit losse kopers bestaat, maar dat liefhebbers en professionele pianospelers uit alle hoeken van het land de weg naar zijn zaak vinden, tot zelfs leraars en directeurs van muziekscholen toe, van bescheiden dorpsacademies tot de meest gerenommeerde conservatoria. Wat de verkoop van grote Duitse merken in België betreft, neemt Piano's Van de Winkel momenteel een kwart van de totale omzet voor zijn rekening.

Albert Van de Winkel was, in de woorden van zijn oudste zoon Frank, een "commerçant van het goede gevoel". Hij stelde zijn klanten op hun gemak, zorgde ervoor dat de contacten hartelijk verliepen, was bereid om te luisteren, vriendelijk, zachtaardig en hartelijk. Ondanks zijn visuele handicap slaagde Albert Van de Winkel er altijd in het positieve in zijn manier van denken en doen over te brengen. Sommige getuigenissen van klanten laten daarover geen twijfel bestaan. "Ik kom bij voorkeur terug bij Mijnheer Van de Winkel", zo zegt een klant, "want je raakt aan hem gehecht van bij het eerste contact". En een ander vertelde aan zoon Stefaan: "Dankzij uw vader heb ik een piano gekocht; uw zaak heeft een ziel". Door het menslievende karakter van zijn aanpak wist hij een uitgelezen doelgroep te bereiken, met erg positieve gevolgen op commercieel gebied.

De spiritualiteit die Albert Van de Winkel nastreefde, kwam tot uiting in zijn joviale karakter en in het feit dat hij steeds klaarstond om anderen te helpen bij het oplossen van hun problemen. Het welslagen van zijn onderneming en het aanzien dat hij genoot bij al zijn collega's in de sector van de pianobouw en -verkoop zijn het resultaat van deze onbaatzuchtigheid.

Adagio en finale - De erfenis van een muzikale offergave

De werkelijke nalatenschap van Albert Van de Winkel, die op 2 juli 2003 overleed, bestaat in de eerste plaats uit de waarden en de kennis die hij aan zijn zoon Stefaan heeft doorgegeven, met de gulheid maar ook de rechtlijnigheid die hem zo kenmerkten. Stefaan Van de Winkel kreeg een harde maar verrijkende, doorgedreven professionele opleiding.

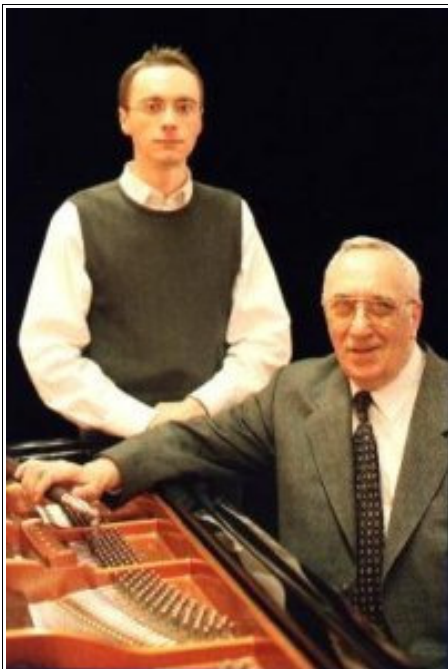
Naast algemene commerciële studies heeft Stefaan Van de Winkel ook gedurende negen jaar klassieke piano gestudeerd onder leiding van Christel Kessels, lerares aan de Muziekacademie van Dilbeek. Vervolgens studeerde hij jazzmuziek bij pianist en leraar Wim Colemont.

Stefaan Van de Winkel kreeg een grondige technische basisopleiding van Edmond Bovesse, meester-pianobouwer bij de voormalige Belgische pianofabrikant Hautrive. Die ging vergezeld van een dagelijkse leerschool bij zijn vader "in de praktijk", die hem eveneens zijn lange ervaring en zijn liefde voor muziek bijbracht.

Geboeid door zijn vak volgde Stefaan Van de Winkel vervolgens een intensieve opleiding bij een grote Duitse fabrikant van internationale reputatie, namelijk GROTRIAN-STEINWEG uit Braunschweig (Nedersaksen, Duitsland, zie onze rubriek 'merken'), erfgenaam en trouw voortzetter van de grote Duitse traditie inzake pianobouw.

In 1993 volgde Stefaan Van de Winkel nog een vervolmakingstage die hoofdzakelijk betrekking had op harmonisatie in de afdeling vleugelpiano's van de al even beroemde firma SCHIMMEL in Braunschweig (zie onze rubriek 'merken'), momenteel de grootste pianofabrikant van Duitsland.

Stefaan Van de Winkel viel de grote eer te beurt in 1994 te worden erkend door de gerenommeerde ABEX associatie van belgische experts als pianodeskundige. Op die manier stelt Stefaan - onafhankelijk van zijn activiteiten binnen piano's Van de Winkel - zijn kennis ten dienste van gerechtshoven en verzekeringsinstellingen inzake geschillen en expertises.

In 2002 had Stefaan van de Winkel de gelegenheid om deel te nemen aan een uiterst gespecialiseerd technisch seminarie bij een andere grote Duitse constructeur, de firma SEILER uit Kitzingen (Beieren, Duitsland, zie onze rubriek 'merken'). Dit seminarie, dat geleid werd door de meester-pianobouwers Ludwig Vasicek en Joachim Leonardi, legde zich toe op het harmoniseren van rechte piano's en vleugelpiano's, alsook op het inbouwen en regelen van dempingsystemen.

Nog steeds in 2002 zette Stefaan Van de Winkel zijn opleiding verder met een stage bij de firma KÖNIG in Niederdorfelden (Hessen, Duitsland) over de verwerking van pianolak.

Zijn grondige technische kennis heeft Stefaan Van de Winkel eveneens te danken aan Michel Dewit, een vermaard pianostemmer en technicus, gespecialiseerd in de restauratie van rechte piano's en vleugelpiano's. Hij is ook vast pianostemmer bij verschillende muziekacademies in de regio Leuven, onder meer bij het beroemde Lemmens Instituut. Zo hebben Edmond

Bovesse en misschien nog wel meer Michel Dewit, door hun knowhow en hun toewijding, en door het delen van hun rijke praktijkervaring, onrechtstreeks bijgedragen om van het Huis Van de Winkel te maken wat het nu is.

Stefaan Van de Winkel zegt hierover: "Dankzij alles wat ik kon leren van mijn vader Albert en van specialisten zoals Edmond Bovesse en Michel Dewit, en dankzij het contact met diverse pianobouwers, kan ik mijn steentje bijdragen aan de verdere ontwikkeling van onze onderneming. Ook aan de verruiming van ons vakgebied, zowel op technisch en commercieel vlak als inzake ons imago bij de klanten". En hij voegt eraan toe: "Net als bij mijn vader is het in de eerste plaats de liefde voor muziek die mij geleid heeft in mijn keuzes. In ons vak mogen we nooit uit het oog verliezen dat het de muziek is die aan de basis van elke technische interventie ligt en dat de techniek zijn bestaansreden en zijn verfijning te danken heeft aan de muziek. Hoe doorgedreven die techniek ook is, ze zal nooit op zichzelf kunnen bestaan, maar altijd ten dienste staan van de muziek".

De geschiedenis van het Huis Van de Winkel toont ons dat er tussen de bouw van de piano en de uitvoering van een muziekstuk een kostbaar beroep zit, dat van de mensen die het uitoefenen een grote kennis, precisie, ervaring en liefde voor een rijk geluid vereist. Het is in een dergelijk vak dat talent, ervaring en de liefde voor goed uitgevoerd werk, dag in dag uit leven. Het is eveneens in deze werksfeer dat Stefaan Van de Winkel zijn vader als een medewerker en een onvervangbare vriend beschouwde.

Het bijzonder humane karakter van de onderneming die door deze twee mannen werd opgebouwd, schetst de essentie van het Huis Van de Winkel. Tot besluit staan we nog even stil bij de filosofie die vader en zoon deelden. Ze bezegelt ook nu nog het lot van de onderneming die thans aan haar tweede generatie toe is:

"Tevreden klanten en een niets aflatend plezier in onze piano's en vleugels. Want pianospelen moet leuk zijn en voor ontspanning zorgen, moet muzikaliteit op een hoger plan brengen. Daartoe dragen onze kennis en onze instrumenten bij".

Op menselijk vlak is er niets dat meer voldoening biedt dan dit spirituele streven naar het universeel goddelijke via de muzikale offergave van een heel leven, dat van Albert Van de Winkel, voortgezet door zijn zoon Stefaan !

Robert Diederich.
September 2003